

Carles Duarte i Montserrat



CARLES DUARTE (Barcelona, 1959) és poeta i lingüista. La seva obra ha merescut els premis Rosa Leveroni, Vila de Martorell, Crítica "Serra d'Or" i de la Crítica Catalana. És cavaller de les Arts i les Lletres de la República Francesa i Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya. És autor d'una obra poètica on podem destacar els llibres *El silenci* (2001), *El centre del temps* (2003), *Tríptic hebreu* (2004), *Els immortals* (2004) o *Alba del vespre* (2013). S'han publicat llibres de la seva poesia traduïts al castellà, al francès, a l'italià, al romanès, a l'islandès, a l'alemany i a l'hebreu. Com a lingüista ha treballat amb els professors Joan Coromines i Antoni M. Badia i Margarit i ha publicat llibres de lingüística històrica i de llenguatges d'especialitat. Ha estat vicepresident de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i president dels premis literaris Recvll de Blanes. Ha dirigit i presidit la Fundació Carulla i ha presidit del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts. Dirigeix la Institució Cultural del CIC.

LLIBRES DE CARLES DUARTE PUBLICATS PER STONBERG ZURA:

